вѣрва въ него. Като членъ пакъ на семейство има наричанытѣ семейственны длъжности, — чедо като е да ся повинува на родителитѣ си и да обыча братіята и сестрытѣ си — баща, да прѣхраня и да изучава чедата си. И най-послѣ като членъ на едно опрѣдѣлено общество, като гражданинъ, има своитѣ длъжности къмъ гражданското правленіе, длъжности на които развитіето имамы сега за прѣдметъ.

* * *

Тука не ми ся вижда вънъ отъ цѣлтѫ да ви кажѫ нѣщо за цѣлокупностьтѫ на семействата които живѣѭтъ въ разнообразны сношенія и съставятъ гражданското правленіе. — Прочее, гражданско правленіе е едно множество человѣци, които ся намиратъ въ разны сношенія помежду си и управляваны по правила, узаконены и написаны или съ съизволеніето на мнозина избраны, или написаны чрѣзъ самопроизволното хотѣніе на едного, или по правила които сѫ станѫли пріеты по обычай; но тѣзи правила трѣба всякога да иматъ като водитель праведното хотѣніе на человѣка. Таквозь нѣщо е гражданството, гражданското правленіе.

Напрѣдъкътъ на ограждансствованіето т. е. на цивилизаціѭтѫ, както обыкновенно казувамы, ималъ е голѣмо вліяніе, както въ всичко, тъй и въ длъжноститѣ и правдинытѣ на гражданина къмъ гражданското правленіе и на гражданското правленіе къмъ гражданытѣ. За туй напрѣдъкътъ на цивилизаціѭтѫ и образуваніето на разны граждански правленія сѫ прѣобразили и развили правдинытѣ и длъжноститѣ на гражданина. И въ най-древнитѣ видове на управленіята, въ патріархалнытѣ, частното лицѣ, гражданинътъ не е ималъ никакво право, но само длъжности къмъ върховнійтъ си господарь. Това сѫщото ся е случавало и въ републикытѣ на древныѫ Грьціѭ, дѣто гражданинътъ, излишаванъ прѣдъ общественното всесиліе, ставалъ е жьртва на волѭтѫ на по-мнозината и на бройното господствованіе на множеството.

Прѣподобныйтъ го напоявали съ тровѫ, праведныйтъ го заточавали.

У старытѣ гърцы, толкозь славимытѣ за любовь къмъ свободѫтѫ, личнѫтѫ свободѫ ѭ е нѣмало никакъ. У тѣхъ градътъ е былъ всичко и въ градското общество человѣкъ